Ч. 86. Четвер 19 цьвітня (2 мая) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З Ради державної — Нові земства в Росиї.)

Палаті послів все ще грозить небезпечність безуспішности парляментарної сесиї, але не лише з тої сторони, де вказує молодоческий орґан Narodni Listy — як ми то вчера подавали — як радше в загальнім роздразненю, яке внесли радикальні елементи до палати, так, що навіть посли, бажаючі щиро приверненя нормальних відносин в парляменті, допускають ся похибок. І так на послїднім засїданю палати найшло більшість внесенє ческого радикала Фресля, щоби засїданє перервати, доки не явить ся міністер краєвої оборони, щоби дав відповідь на інтерпеляцию Кльофача. Перервали засїданє і ждали безчинно цїлу годину, а міністер явивши ся, не міг нїчо иншого сказати, як відкликати ся на відповідь, яку вже раз дав був на ту саму інтерпеляцию посла Кльофача. Так само непотрібно зажадав пос. Шустершіч скликаня парляментарної комісиї до висказаня німецкому радикалови Штайнови нагани. А через то всьо тратить ся дорогий час.

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над законом о належитостях. По промові кількох послів приняла палата цїлий закон в другім і третім читаню. Президент палати відповів при кінци засїданя на інтерпеляцию пос. Трайнфельса в справі обиджуваня Шенерерияцями католицкої релїґії. Президент як вірний католик висказав жаль з причини тих інтерпеляций, однако заявив, що реґулямін не дає єму ніякої власти, аби таких інтерпеляций не вношено; звернув ся лише з зазивом до послів доброї волї, щоби взаїмно шанували релїґійні чувства всіх віроісповідань. Нинїшнє засїданє розпічне ся о години 11 перед полуднем.

Через намірене російским правительством заведенє земских інституций в 13 ґуберніях, котрі доси сеї інституциї не посїдають, земства мають одержати рускі ґубернії Росиї, литовскі, білорускі і три російскі. Для уложеня дотичного проєкту установлено комісию з представителїв всіх міністерств. Перше засїданє сеї комісиї має відбути ся дня 6 мая а єї працї мають відбувати ся в прискоренім темпі так, аби в осени с. р. проєкт міг бути внесений до ради державної. Самоуправа в дотичних ґуберніях, по мисли проєкту зложеного в комісиї міністерством внутрішних справ, опирає ся на таких засадах: В кождім повітї мають бути утворені „повітові земскі комітети“, зложені з представителїв місцевої правительственної адміністрациї і певного числа радних земских гласних, іменованих міністром внутрішних справ з поміж місцевих властителїв і инших осіб стало в повітї пробуваючих, посїдаючих в єго границях недвижимости, або торговельно промислові підприємства, оплачуючі ґрунтові податки. На чолї тих повітових комітетів має стояти з уряду повітовий маршалок шляхти.

Повітові комітети будуть підчинені „ґуберніяльним земским комітетам“, в котрих президують ґубернатори. Яко виконуючі орґани ґуберніяльних комітетів мають бути утворені „ґуберніяльні заряди, земскі управи“, котрі будуть мати своїх делеґатів в повітах виконуючих порученя ґуберніяльного заряду.

Новинки.

Львів дня 1 го мая 1901.

— **Іменованя.** II. Президент міністрів яко управитель міністерства справ внутрішних покликав старосту Вацлава Залеского з львівского намістництва до служби в міністерстві справ внутрішних; — іменував в державній службі будівництва в Галичині старшими інжинерами: Льва Кробицкого, Вікт. Позняка, Людв. Реґеца, Влад. Піжля, Амвр. Балтаровича, Теоф. Дунайовича і Стан. Вуйцїцкого, а інжинерами адюнктів будівництва: Ад. Маздиневича, Ант. Гончарчика, Сим. Прушиньского, Йос. Ярославецкого. Мих. Моравецкого. Влад. Скочиньского. Ант. Корасевича, Кароля Ґеретінґера, Казим. Рогозиньского і Євг. Малїна.

— **З Бродів** доносять: О. Теодосий Ефимович, декан і парох з Поповець коло Бродів, зложив на руки брідского пароха о. Долиньского 20.000 корон на основанє бурси для убогих учеників греко-кат. обряду. Дім за 13.000 корон вже закуплено, а решту оберне ся на добудову і адаптацию. Бурса буде носити назвище фундатора. —

10)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З анґлійского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

Я був справедливо обурений на то, як ґенерал о мені говорив. Але що я не хотів виходити з компати, бо бажав почути оповіданя Черльса, то відповів на чемну просьбу сер Джорджа лиш німим поклоном і сів мовчки на крісло. Я чув, що виповнив совістно мій обовязок оборони приятеля, а з другої сторони ніхто з присутних не вірив, о скілько можна було бачити, підозрінням Черльса.

— Як я вже згадував — оповідав Черльс — мав я від самого початку підозрінє на Керра. Єго погляд не сподобавсь менї, і я умисне старав ся вчера вечером довідати ся щось близшого о нїм від Мідльтона.

На саму гадку, що Черльс вчера так мене підійшов, я мало знов не вибухнув гнївом. Але як читатель побачить, умів оповідач так зручно всьо покрутити, що було би нї нащо не здало ся довше з ним спорити. Тому я не сказав нї слова, а він говорив:

— Всьо, що менї Мідльтон розповідав о своїх пригодах по повороті, мусїло моє підозрінє ще лиш скріпити: Сер Джона убито в ночи перед від'іздом Мідльтона до Анґлїї. Без сумніву хтось мусїв знати дещо о брилянтах. На другий день на покладї корабля з'явив ся Керр, і зараз познакомив ся з Мідльтоном. Чи він був убийником, чи може стояв з ким в звязи, Господь знає. Але на всякий спосіб він довідав ся — нї, Мідльтон сам єму сказав — що має при собі дорогоцінности неоціненої вартости, і що носить їх в мішочку на грудях. Керр був одинокою особою, котра о тім знала. Щож діє ся дальше? Керр дістає Мідльтонову адресу в Льондонї, Мідльтон удає ся до того дому просто з зелїзницї, і там довідує ся, що єго сестра випровадила ся на сусїдну улицю. А до того дому, де она перше мешкала, вломлюють ся тої самої ночи злочинцї, і убивають нову мешканку, чи може она умирає зі страху. То згадую як перший дивний сустїк обставин. На другий день вечер іде Мідльтон, в наслїдок своєї давнїйшої умови з Керром, з ним разом до театру, полишивши цїлком случайно повірені єму брилянти дома. Дивна пригода лучилась їм з фіякром, при чім Мідльтона так частують по голові буком, що він, заголомшений, паде без притомности — другий дивний сустїк обставин! Ба, але ще тої самої ночи, по єго повороті, вломлюють ся злочинцї до мешканя сестри — третий дивний сустїк обставин! Коли я вчера вечером всьо то почув і розважив, а до того пригадав собі, що Керр був одним одиноким, котрому Мідльтон звірив ся з своєю тайною — набрав я цїлковитого пересьвідченя — хоч я й тепер пересьвідчений о тім, що він лише тому приймив наше запрошенє, і приїхав сюди, аби ті брилянти украсти. Але то був лиш мій здогад, і тому я ще не важив ся говорити о тім, лише просив Ральфа, аби не лишав каменів в біблїотецї, чого він на жаль не послухав. Я пішов просто до моєї комнати, а другі лишили ся ще, аби закурити. Однако я не клав ся спати. Чим більше я роздумував, тим сильнїйшим ставало моє пересьвідченє, що Керр не пропустить в ніякий спосіб такої доброї нагоди, і певне ще сеї ночи спробує брилянти украсти. Я не знав, що він не спав в замку, але то було менї відомо, що Ральф спав в лїтнім домку, і тому не міг я з ним порадити ся, як був би без сумніву зробив. Я гадав, чи не піти би до Мідльтона, котрого комната лежить побіч моєї, але роздумав ся, і тепер тішу ся, що так зробив. Вкінци постановив ждати, доки аж всьо дома не утишить ся, а відтак зійти на долину і чатувати в біблїотецї потемки. Поклав ся на ліжко, аби ждати, і тодї — позаяк я цїлу попередну ніч сидів при Денісї, і по танцю в ночи був дуже змучений — заснав я мимохіть. Коли відтак збудив ся, побачив зі страхом, що була вже майже четверта. Сейчас здіймив я черевики, і тихо зійшов з моєї комнати по сходах на долину. З галї не міг я дістати ся до біблїотеки, бо двері були заставлені сценою, лише мусїв обійти через сальон і їдальню. Коли я ще ішов туди, як легко було би для Керра виломити замок в шуфлядї, і тодї прийшло менї нагле на гадку, що і я міг би то само зробити! О, Ральфе! — перебив собі — я ішов, аби хоронити твого майна, але справдї та гадка мигнула менї на хвилю. Менї здаєть ся, що того я не зробив би, але нараз пригадав собі, як конечно потребую гроший, пригадав собі той півмісяць, котрого страти ти може й не

Перед кількома днями наспіло позволене на будову вікарівки коло церкви; буде се дім о однім поверсї а на долинї буде саля на збори для Русинів.

— **Видїл філїї товариства „Просьвіта“ в Станиславові** спрошує сим членів філїї на віче крамарске, котре відбуде ся в понедїлок дня 6-го н. с. мая (Юрія) с. р. о годинї 12-ої в полудне в сали „Руской Бесїди“ на новім помiщеню ул. Собіского 28, дім Розенберґової. Порядок зборів: 1. Економічний стан нашого селяньства, др. М. Коцюба. — 2. Про крамарство і союз крамниць, о. І. Бариш. — 3. Як вести рахунки крамарскі? Поучене для крамарів. В. Пагірний, директор „Нар. Торговлї“. — З огляду на значінє крамарства для нашого селяньства просимо не лиш членів нашої філїї прибути і запросити всїх знакомих крамарів, але просимо і всїх членів „Просьвіти“ і крамарів з сусїдних філїй і повітів. За Видїл: *Др. Коцюба* голова. *П. Мороз* писар.

— **Нова стация телеґрафічна** заводить ся від 1-го мая с. р. в Білобожници повіта чортківского з обмеженою службою дневною при тамошнїм ц. к. урядї почтовім.

— **Зміна обряду.** В околицях Триесту в минувшім тиждни перейшло 306 Словінців з римокат. обряду на греко-католицкий. Горицкий дневник Soca подає яко причину зміни обряду сторонниче поступованє супротив Словінців висших церковних достойників італїяньских, котрі приказують словіньским сьвященикам уживати італїяньскої мови на проповідях і в инших додаткових богослуженях.

— **Примірний шпиталь!** В міскім шпиталі в Харкові лежала якась божевільна женщина. Лїкар приписав їй теплу купіль, але служба ужила горячої води. Коли всаджено недужу до ванни, она кидала ся на всї боки, але служба уважала єї поведенє за атак божевільности і силоміць держала єї в горячій водї. По кількох хвилях недужа зварила ся живцем в купіли і до трех годин скінчила жите.

— **З бразилїйскої Парани.** З Бразилїї доходять близші вісти про напад Ботокудів на іспаньских місіонарів: З початком марта с. р. напали дикуни Ботокуди на капуциньску місію в Мараньоне коло кольонїї Люцена і вимордували понад сто осіб. Під ножами дикунів погибли чотири Капуцини, сїм монахинь і звиж сто дїтий. Місию заснували Іспанцї в 1869 р. і она складала ся переважно з іспаньских монахів.

— **Розрухи у Львові.** Вчера повторили ся знов розрухи і повибивано в деяких домах лише що на ново повставлювані шиби. Розрухи сим разом були однакож значно менші і около 10-ої години було вже всюди спокійно. Підчас розрухів в понедїлок арештовано 33, з котрих 11 випущено на волю, а 22 відставлено до суду. З арештованих в понедїлок при ул. Берка 17 людий, був лиш один зі Львова, а то потований злодїй Стодолка. Всї походять з провінциї, а аґенти поліцийні розпізнали в них злодїїв, котрим заказано приходити до Львова.

— **Робітники потребуючі роботи** можуть дістати єї: у Львові при направі і устроїстві будинку гр. кат. капітули і дому пресвитеріяльного у св. Юра; незадовго розпічне ся будова унїверситетскої бібліотеки при ул. Мохнацкого а каменицю на місци призначеним під той будинок будуть зараз валити; межи рогаткою личаківскою а Винниками буде прискорена реконструкция гостинця, а так само розпічнуть ся направи при гостинцях в сторонах як до Стрия, Жовкви і Перемишля, а в громадї Знесїнє будуть робити канал. Крім того в повіті львівскім знайдуть ся роботи при дорогах і так около 1000 людий зможе знайти заробок. В повітї жовківскім при дорогах Туринка-Желдець, Мацошин-Мокротин і реґуляция потока в Жовкви — около 400 людий; — в повітї городецкім: дорога Янів-Дубровиця, Янів-Верешиця і дорога в Городку — около 400 людий; в повітї жидачівскім: дорога до стациї в Пісочній, дороги Рудники-Пісочна, Деменка — Кієвець, Черниця — Пісочна і роботи при реґуляциї Днїстра — около 500.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і виховане.

Ради господарскі.

— Огірки і їх управа. Мало котра городнина з виїмкою капусти має так велике для всїх значінє як огірки. Солодкі і квашені служать они за поживу як найбіднїйшим так і найбогатшим і мабуть нема смачнїйшої приправи до мяса, як квашені огірки; длятого по великих містах минає ся їх дуже богато та єсть за ними великий попит. Длятого в деяких сторонах, як н. пр. коло Знойму на Мораві садять їх цїлими ланами і квасять на спосіб фабричний та продають по містах цїлими бочками. В торговли городниною займають огірки побіч капусти найперше місце. Се все єсть чей достаточним доказом, що й нашi господарі повинні звернути більшу увагу на управу огірків і брати ся розумно до неї. Длятого подаємо тут деякі ради за нїмецкою газетою „Hannov. Cour.“ — спосіб управи, котрий показав ся дуже добрим. Передовсїм же треба знати, що огірки люблять добрий пухкий ґрунт, вапнистий, положений до сонця і за вітром. Ґрунт повинен вже в осени бути глубоко скопаний і погноєний томасівкою та каінїтом: з першої бере ся 60 до 80 ґрамів з другого 100 ґрамів і прикопує ся. Грядки повинні іти зі всходу на захід, впрочім уважає ся на то, який спад має ґрунт. Рано з весни, або й зимою вибирає ся посеред грядки ровець 40 центим. широкий і 15 центим. глубокий а вибрану землю викидає ся на оба боки грядки так, щоби по заскороджeню був спад від рівця на середину, на оба боки грядки. Через зиму стоїть ровець невкритий а з весною виповняє ся єго обірником, змішаним з листєм і притолочує ся. На то сипле ся добре виробленого компосту, котрий треба змішати з землею з грядок на 20 центим. грубо. Коли земля добре осяде, садить ся зерната з початком мая. В тій цїли посеред так приготовленого рівця робить ся маленьку бороздку і садить ся в нїй зерната досить густо, щоби они тим лїпше кільчили ся і росли. Скоро молоденькі ростинки випустять вже третий листочок, прориває ся їх в той спосіб, що непотрібні ростинки зрізує ся острим ножем лишаючи другі що 25 центим. далеко від себе. По осьми або десяти днях ще й з тих вибирає ся лиш найкращі і найсильнїйші та лишає ся їх а прочі зрізує ся понад землею. Коли молоді ростинки виросли на 25 центим. високо і зачинають вже стелити ся, то присицує ся їх так, щоби одні стелили ся на право, другі на ліво на грядцї. Перед тим ще треба їх частїйше обсапувати і підгортати, щоби лїпше росли, а в суху пору підливати гноївкою змішаною з водою (третина гноївки а дві третини води). По розстеленю їх треб вершки прищипувати, щоби ростинки пускали

замітив би і як.... Але що тепер о тім говорити? Коли я увійшов до бібліотеки, побачив, що вже було за пізно; замок в шуфлядї був розбитий, а шуфляда порожна. Не лишалось нїчого иншого, як вертати назад на гору. Я твердо був пересьвідчений, що виновником був Керр, але не сьмів рано говорити о тім, зі страху, аби не звернути против себе вічного недовіря і підозріня мого вітця. Але в тім виручив мене тепер Мідльтон. Всьо, що я міг зробити, було, держати Керра на оцї, доки аж не викриє ся крадіж, відняти єму всяку можність утечі, і відтак єго обжалувати. Ну, отсе й цїла справа: Керр не украв брилянтів, то доказане цїлком певно, і чим скорше буде він освободжений, тим лїпше. Хто їх взяв, Господь знає, я нї. Але то знаю, хто їх хотів украсти, а тим був — Керр!

— Черльс! — скрикнув Ральф з сяючими очима. — Як я їх відзискаю, дістанеш півмісяць.

— Дуже хороша істория — сказав сер Джордж — а то місце о покусї знаменито вилетепе. Ти добре зробив сину і для твого старого вітця то велика полекша.

— Дякую вам, Черльс — сказав ґенерал встаючи. — Сер Джордж, наближає ся час снїданя і треба Керра сейчас увільнити. Коли Черльс так цїлковито очистив ся, то о скілько бачу в тій хвили не можна для тої справи нїчого більше зробити. Але одно, пане, знаю, именно, що ваш стан здоровля такими зворушенями погіршує ся і що решту дня мусите цїлком спокійно поводити ся. Колиб я сьмів вам радити, то гадав би, аби позволити Керрови відїхати, так як він того бажає і навіть не пробувати здержувати єго. Від него не можна вже нїчого довідати ся і в теперішних обставинах буде тим лїпше чим скорше він вийде з дому, в котрім єго несправедливо підозрівано. Гадаю, що буде лїпше нїчого не згадувати про крадіж, навіть перед дамами, аж він відїде.

— Авреля вже знає — замітив Ральф. Була зі мною в бібліотецї і гірко плакала за втраченим скарбом.

— Нехай плаче, лише нехай о тім не говорить — сказав сер Джордж, як видко було незвичайно утомлений. — А ви пане ґенерале правду кажете що-до Керра. Постарайте ся, аби він ще нинї по полудни відїхав. На тепер нема що більше почипати в тій справі. Ти, Черльс, можеш ще тут лишити ся, хоч я сумніваю ся, що на тебе вже ждуть в Льондонї. Але поки-що потребую тебе.

Черльс мовчки поклонив ся і вийшов з ґенералом з комнати. Я ще хвильку лишив ся з Ральфом.

— Я цїлу справу бачу дуже ясно — сказав сер Джордж: — Черльс був досить хитрий. Бачив, що Керр щось задумав і випередив єго та сам украв, що тамтой хотів украсти. Він то не зле собі видумав; лише повинен був наперед пересьвідчити ся, чи Керр справдї спав в замку. О то именно розходило ся; він не думав на можливість, що Керр буде так легко очищений від всякого підозріня.

— Мідльтон ще тут — замітив Ральф значучо, наливаючи вітцеви якогось лїку.

— Так? Я гадав, що він вже пішов — відповів сер Джордж таким острим голосом, що я уважав відповідним сейчас вийти з комнати.

Черльса застав я занятого ще поважною розмовою з ґенералом в сїнях.

— Він не вірить нї слова з того, що я говорив — замітив саме Черльс, коли я до них наблизив ся — а що більше, я замітив, що він висказав перед Ральфом своє підозрінє против мене, ще заки ми увійшли. Ви не уважали, як Ральф хотів мене здержати, коли гадав, що я обжаловуючи Керра посрамлю ся; хоч як здає ся Керр таки не причастний до того.

— Возьміть же тепер ключ — відповів ґенерал клепаючи Черльса добродушно по плечи. — Підемо освободити Керра, бо ще виломить двері.

— О нї — відповів Черльс. — Невинний був би вже цїлий дім розворушив і двері вивалив, гадаючи, що єго нехотячи замкнено. Але Керр знає то лїпше.

Між тим прийшли ми до комнати для курців саме в хвили, коли дзвонено до снїданє. Користаючи з того гамору Черльс вложив ключ і отворив двері. Увійшов поволи, немов случайно з ґенералом, розмавляючи з ним о байдужних річах, а я ішов за ними.

X.

По бурливій хвилї у сер Джорджа, звідки ми саме вийшли, видала ся та комната дивно спокійною. Блїде зимове сонце сьвітило крізь низькі вікна до середини, огонь на комині потах, а в однім фотели перед ним сидів Керр з газетою в руцї, і як здавало ся твердо спав.

— О мій здогад! — шепнув Черльс. Відтак приступив до сплячого, станув перед ним і крикнув таким голосом, що збудив би й умерлого:

— До снїданя!

Керр наляканий підскочив у фотели і протирав очи.

— Що? Менї справдї здає ся, що ви сидїли все на тім самім місци, де я вас лишив перед годинами — сказав Черльс удаючи здивованого.

— Дїйстно — відповів Керр все ще протираючи очи. — Чи вас так довго не було? Менї здає ся, що я недавно заспав.

бічні пагінці, позаяк досьвід поучив, що найкрасші огірки ростуть як-раз на тих бічних пагінцях. Щоби же пагінці а опісля і огірки не гнили, треба попідкладати під них ріща. На одній грядці треба засадити лиш один рядок, щоби ростинки мали куди вигідно стелити ся. Боки грядки можна обсадити салатою або калярепою. Підчас посухи треба огірки добре підливати водою а підчас слоти поливати гноівкою.

— **Пошиванє будинків очеретом.** В польскій газеті рільничій „Rolnik“, панове Снядовский, Ґелембский і Павло Л. захвалюють дуже пошиванє будинків очеретом або т. зв. тростиною. П. Ґолембский каже, що пошитє з очерету, коли снішки привязують ся до лат житними перевеслами, може служити що найменше 30 літ, а коли ужити прутя з лозини, то може тревати безпечно і 50 літ. Він каже з власного досьвіду, що таке пошитє тревало 35 літ, а що будинок вже валив ся, то він казав стріху розшити і новий будинок пошив старим очеретом, а то пошитє держить ся дуже добре вже 9 літ та може держати ся безпечно ще яких 10 літ. До пошиваня найлпший очерет зжатий в зимі; зелений має малу вартість. Пошивати треба гузіром в долину і підбивати лопаткою. Пошиванє вершками в долину не має і половини тої вартости, що пошиванє гузіром в долину. Найлїпше уміють пошивати очеретом люди в селї Потуторах, повіта бережаньского, а найлїпшим пошивачем есть там Мамчук.

Переписка господарска.

Іван К. в Мацошинї: 1) О виробі швайцарского сира есть лиш німецка книжка: Die Bereitung von Rundkäsen nach Emmenthaler Art, von Th Aufsberg, Stuttgart, ціна 1 кор. 20 сот. В польскій або рускій мові такої книжки нема. — Де би можна купити кілька корчиків винограду — не знаємо. Запитайте може в Заведеню садівничім в Залїщиках; там повинні би мати, бо в Добрівлянах під Залїщиками єсть вже виноград майже у кождого господаря. — 3) Щепи можете дістати або в школї городничій в Тарнові, або у городника п. Казимира Піонтковского у Львові, ул. Крижова, ч. 50, або наконець в шкілцї торговельній бар. Бруницкого в Підгірцях коло Стрия. Але тепер вже не пора спроваджувати щепи.

Василь Мих.: Які години найвідповіднїйші до доєня, поєня і кормленя — або: к о л и г о д у в а т и і д о і т и? — 1) Годувати треба на пів години або на годину перед доєнем, а ніколи підчас доєня, як то у нас найчастїйше роблять, ніби то задурюють корову, щоби она спокійно стояла. Скоро корова добре наїсть ся і напє ся, буде спокійно стояти. Противно, коли єї годувати підчас доєня, то она мусить рушати ся. — 2) Час, коли доіти, зависить від того, як зужиткову є ся молоко. Коли треба єго везти далеко до міста, то й треба дуже рано доіти, а очевидно ще раньше годувати, иподї досьвіта вже о 4 або 5 годинї. Звичайно доіть ся около 5 або 6 години а перед тим годує ся. Часу годованя і доєня треба точно держати ся. Для скількости і доброти молока мають велику вагу перерви межи поодинокими подоями, отже треба собі так час подїлити, щоби межи вечірним а ранїшним подоєм минуло 5, а межи подоями ранїшним і полуденним, а полуденним і вечірнім по 7 год. Поіти треба також на якийсь час перед доєнем а по якімсь часї по погодованю. — П а м я т а т и т р е б а: Перед кождим доєнем треба добре обмити собі руки, а корові вимя і дійки, але не в дійници, а відтак вихлюпнути з дійницї брудну воду і доіти молоко до неї, як то у нас дуже часто нехарні ґаздинї і служницї роблять, хоч з якоїсь привички, котрій навіть причини не знають або длятого, що їм кажуть так робити, миють дійки коровам. — П о с у д и н а н а м о л о к о може бути або бляшанна побільована (цинoю або емалією), глинянна поливана або деревлянна, дубова. Для холодних пивниць де ставить ся молоко відповіднїйша посудина деревлянна, для теплих, де уживають до холодженя студеної води, лїпша бляшанна. Начиня повинні бути широкі а не дуже глубокі, щоби сметана могла в них добре підсїдати і щоби єї можна добре визбирувати. Дубове начинє, подібне до маленьких шафличків без ушок, робить ся на 12 цент. високе а на 40 до 50 центим. в промірі містоти 4 до 8 літрів. Держати молоко у високих а вузких гладущиках рішучо зле; далеко лїпше в поливаних мисках лиш треба уважати, щоби полива не була попукана. Найлїпші бляшанні поливані, бо й не легко псують ся і можна їх добре очистити, і сметанка лїпше в них підсїдає ся. — Чи редьква добра для корови? — Ніби як? яко паша, чи яко лїк? Редьквою нїхто не годує а яко лїк нїчо не поможе.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— С т а н з а с ї в і в в д р у г і й п о л о в и н ї ц ь в і т н я. (Після Rolnik-а): Озимини вийшли загально дуже добре з зими, єсть навіть обава, що пшениця буде вилягати іменно де сїяна густо на селяньских ґрунтах. На Подїлю було до 12 цьвітня сухо і тепло, жито дуже розвинуло ся. Ярі засїви покінчено а іменно: вівси, горох, біб і ячмена. Бураки зачали майже всюди садити. Конюшина майже всюди дуже красна а миши в значній части вигинули. В днях 18 і 19 упали в горах і на Підгірю та на Подїлю снїги, настав холод а жита внаслїдок того слабо ростуть, так само і ріпаки дуже слабо розвивають ся. В гірских сторонах садженє бараболь треба було перервати. В горах великий брак паші. В середній части Галичини дає ся вже відчувати брак робітника.

— В ш к о л а х г о с п о д а р с к и х в Бережинци, Ягольници, Городенцї і др. розпочинає ся курс з днем 1 липня 1901; поданя треба вносити до 1 червня с. р. (Гляди: Оповіщенє в інсератах „Народн. Часописи“ ч. 79 з дня 11 (24) цьвітня с. р.).

— **Ціна збіжа** у Л ь в о в і 30 цьвітня: Пшениця 7·80 до 8·—; жито 6·80 до 7·—; овес 6·50 до 6·80; ячмінь пашний 5·50 до 5.75; ячмінь броварний 6·50 до 7·—; ріпак 11·25 до 11·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 12·—; вика 8·— до 8·50; бобик 6·30 до 6·60; гречка 7·50 до 8·—; кукурудза стара 6·— до 6·20; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 90·—; тимотка 20·— до 26·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Прага 1 мая. Вчера відбули ся доповняючі вибори посла до Ради державної, на місце пос. Кльофача, з округа Сьміхів-Клядно. Вибраний послом сторонник Кльофача, социялїст Хоч, 359 голосами; социялїст Немец одержав 240 голосів.

Льондон 1 мая. Палата послів приймила закон, накладаючий цла на цукор.

Будапешт 1 мая. Угорский сойм вибрав депутацию, котра удасть ся до Ґеделє на відкритє памятника бл. п. Цїсаревої Єлисавети.

Вроцлав 1 мая. Доносять з Варшави, що в королївстві Польскім відбули ся великі арештованя. До варшавскої цитаделї привезено звиж 200 осіб арештованих в Пйотркові і околици, де мав бути нїгілїстичний заговор. Вісти ті поки-що непевні.

— Менї таки по правді видавало ся, немов би ви були спячі, коли відходив звідси — сказав Черльс жартобливо. — Але тепер ходім снідати.

Снідане було сумне. Леді Марі не прийшла до нас, а Аврелїя сидїла з заплаканими очима. Ральф попав у неї очевидячки в неласку, бо сказала ледве слово до него і відповіла єму остро, коли він, аби єї удобрухати подавав їй покірно бараболю.

І Евелїна була мовчалива і лиш деколи силувала ся на пробу навязати з ґенераловою розмову. Одна ґенералова як здавало ся була найспокійнїйша з цїлого товариства.

Евелїна і Аврелїя прийшли разом до снїданя і по першій можна було пізнати, що Аврелїя сказала їй вже, що стало ся. Скупа розмова дотикала виключно лиш недуги пана дому.

— Пополудневим поіздом мусимо відїхати — обернув ся ґенерал до жінки. — При теперішнім станї здоровля сер Джорджа гостї лиш заваджують.

При тих словах Керр підняв голову.

— І я також повинен би відїхати — сказав. — Я вже рано хотів збирати ся, але пан Денверс не хотів о тім чути. І я пересьвідчений, що коли дома слабість, то всї відвідини для домашних прикрі.

— Я між тим говорив з вітцем — відповів Черльс і бою ся, що єго недуга поважнїйша, як я перше гадав. В таких обставинах уважав би я несправедливим задержувати кого небудь, навіть полковника Мідльтона.

По кількох ще вічливих словах порішено вкінци, що Керр поіде таки пополудневим поіздом, яким ще рано задумав їхати. Показало ся, що єму все ще лишить ся досить часу зібрати ся в дорогу і видко було, що він радби як найскорше покинути той дім. Запряжено легкий візок і післано чим скорше служачого до лїтного домку, аби спакував єго куфер.

За пів години прощавсь вже з нами з видним вдоволенєм.

Бідний хлопець! Коли ми стискали собі руки, він і не здогадував ся, як погано єго підозрівали, як нужденно говорено о нїм поза очи.

Я від рана не мав ще нагоди поговорити з ним і сказати єму, як я вступив ся за него в єго неприсутности. Але коло него були все ґенерал і Черльс аж до відїзду і коли він прощав ся зі мною, міг я єму лиш стиснути руку і запросити єго, аби мене в містї відвідав. Я дивив ся за ним, як він їхав алеєю, не причуваючи, як скоро і серед яких обставин ми знов побачимо ся.

— Будемо мати ще снїг — віщував Ральф увійшовши до комнати. За годину відїхав і ґенерал з женою в противну від Керра сторону. Між тим як жена прощала ся з дамами нашого товариства, побачив я як ґенерал приступив до Черльса. Стиснули собі кріпко руки.

— До побаченя, молодий друже! — сказав ґенерал сердечно.

— Не їдьте! — просив Черльс, не підносячи очий.

— Мушу, нинї вечером моя присутність конечна в Кімберлей; але — додав ґенерал тихим голосом — завтра верну, як можу вам бути потрібний.

Відїхали і зі всїх чужих гостий оставсь лиш я один. Пізнїйше гадав я о тім, що може мовчки ждали що й я відїду; але тодї я о тім не думав. Мене запросили на тиждень і менї навіть до голови не приходило скорше відїзджати.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)